

Trusting Our Father

By Elder David P. Homer
Of the Seventy

Babamız'a Güvenmek

Yaşlı David P. Homer
Yetmişler Kurulu

October 2024 general conference

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him.

On June 1, 1843, Addison Pratt left Nauvoo, Illinois, to preach the gospel in the Hawaiian Islands, leaving his wife, Louisa Barnes Pratt, to care for their young family.

In Nauvoo, as persecutions intensified, forcing the Saints to leave, and later at Winter Quarters as they prepared to migrate to the Salt Lake Valley, Louisa faced the decision of whether to make the journey. It would have been easier to stay and to wait for Addison to return than to travel alone.

On both occasions, she sought guidance from the prophet, Brigham Young, who encouraged her to go. Despite the great difficulty and her personal reluctance, she successfully made the journey each time.

Initially, Louisa found little joy in traveling. However, she soon began to welcome the green prairie grass, colorful wildflowers, and patches of ground along the riverbanks. "The gloom on my mind wore gradually away," she recorded, "and there was not a more mirthful woman in the whole company."

Louisa's story has deeply inspired me. I admire her willingness to set aside her personal preferences, her ability to trust God, and how exercising her faith helped her to see the situation differently.

She has reminded me that we have a loving Father in Heaven, who cares for us wherever we are, and that we can trust Him more than anyone or anything else.

Tanrı birçok önemli kararı vermemiz için bize güvenir ve her konuda O'na güvenmemizi ister.

Addison Pratt, 1 Haziran 1843'te Hawaii Adaları'nda sevindirici haberi vaaz etmek üzere Nauvoo, Illinois'den ayrıldı ve çocuklarına bakması için eşi Louisa Barnes Pratt'i bırakarak yola çıktı.

Nauvoo'daki zulümler yoğunlaşıp Azizleri oradan ve sonrasında Winter Quarters'dan ayrılmaya zorladığında, onlar Salt Lake Vadisi'ne göç etmeye hazırlanırken, Louisa yolculuğa devam edip etmeme kararıyla karşı karşıya kaldı. Orada kalıp Addison'ın dönüşünü beklemek tek başına seyahat etmekten daha kolay olabilirdi.

Her iki durumda da, kendisini gitmeye teşvik eden peygamber Brigham Young'dan rehberlik istedi. Yaşadığı büyük zorluklara ve içindeki isteksizliğe rağmen her seferinde yolculuğu başarıyla tamamladı.

Başlangıçta Louisa seyahat etmekten pek fazla hoşlanmıyordu. Ancak kısa süre sonra yeşil çayır çimenlerini, renkli kır çiçeklerini ve nehir kıyısındaki toprak örtüsünü sevmeye başladı. "Zihnimdeki kasvet yavaş yavaş dağıldı," diye kaydetti "ve tüm grupta daha neşeli bir kadın yoktu."

Louisa'nın hikayesi beni derinden etkiledi. Kişisel tercihlerini bir kenara bırakma konusundaki istekliliğine, Tanrı'ya güvenme becerisine ve iman etmesinin durumu farklı bir şekilde görmesine nasıl yardımcı olduğuna hayranım.

Kendisi bana, nerede olursak olalım bizimle ilgilenen sevgi dolu bir Cennetteki Babamız olduğunu ve O'na herkesten ya da her şeyden daha fazla güvenebileceğimizi hatırlattı.

The Source of Truth

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him. This is especially difficult when our judgment or public opinion differs from His will for His children.

Some suggest that we should redraw the lines between what is right and what is wrong because they say that truth is relative, reality is self-defined, or God is so generous that He does not actually care about what we do.

As we seek to understand and accept God's will, it is helpful to remember that the boundaries between right and wrong are not for us to define. God has established these boundaries Himself, based on eternal truths for our benefit and blessing.

The desire to change God's eternal truth has a long history. It started before the world began, when Satan rebelled against God's plan, seeking selfishly to destroy human agency. Following this pattern, people like Sherem, Nehor, and Korihor have argued that faith is foolish, revelation is irrelevant, and whatever we want to do is right. Sadly, so very often these deviations from God's truth have led to great sorrow.

While some things may depend on context, not everything does. President Russell M. Nelson has consistently taught that God's saving truths are absolute, independent, and defined by God Himself.

Our Choice

Whom we choose to trust is one of life's important decisions. King Benjamin instructed his people, "Believe in God; believe that he is ... ; believe that he has all wisdom ... ; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend."

Fortunately, we have the scriptures and guidance from living prophets to help us understand God's truth. If clarification beyond what we have is needed, God provides it through His prophets. And He will respond to our sincere prayers through the Holy Ghost as we seek to understand truths we do not yet fully appreciate.

Hakikatin Kaynağı

Tanrı birçok önemli kararı vermemiz için bize güvenir ve her konuda O'na güvenmemizi ister. Bu özellikle bizim yargımızın ya da toplumun genel görüşü, O'nun çocukları için olan isteğinden farklı olduğunda zordur.

Bazıları neyin doğru neyin yanlış olduğu arasındaki çizgileri yeniden çizmemiz gerektiğini öne sürüyor çünkü gerçeğin göreceli olduğunu, hakikatin kendi kendini tanımladığını ya da Tanrı'nın çok cömert olduğunu ve aslında ne yaptığımızı umursamadığını söylüyorlar.

Tanrı'nın iradesini anlamaya ve kabul etmeye çalışırken, doğru ve yanlış arasındaki sınırların bizim tarafımızdan belirlenmediğini hatırlamakta fayda vardır. Tanrı bu sınırları, bizim yararımız ve bereketlenmemiz için sonsuz hakikatlere dayanarak Kendisi belirlemiştir.

Tanrı'nın sonsuz hakikatini değiştirme arzusunun uzun bir mazisi vardır. Bu, dünya var olmadan önce, şeytan Tanrı'nın planına isyan ederek bencilce insan iradesini yok etmeye çalıştığında başladı. Şerem, Nehor ve Korihor gibi kişiler bu örneği takip ederek inancın aptalca olduğunu, vahiyin gereksiz olduğunu ve ne yapmak istiyorsak onun doğru olduğunu savunmuşlardır. Ne yazık ki, Tanrı'nın hakikatinden bu sapmalar çoğu zaman büyük üzüntülere yol açmıştır.

Bazı faktörler bağlama göre değişkenlik gösterebilirken, diğerleri sabit kalmaktadır. Başkan Russell M. Nelson sürekli olarak Tanrı'nın kuratıcı hakikatlerinin mutlak, bağımsız ve Tanrı'nın Kendisi tarafından tanımlanmış olduğunu öğretmiştir.

Bizim Seçimimiz

Kime güvenmeyi seçeceğimiz hayatın önemli kararlarından biridir. Kral Benyamin halkına şöyle öğretmiştir, "Tanrı'ya inanın; O'nun varlığına ... inanın; O'nun ... bütün hikmete ... sahip olduğuna inanın; Rab'in anlayabildiği her şeyi insanın anlayamadığına inanın."

Neyse ki, Tanrı'nın hakikatini anlamamıza yardımcı olması için kutsal yazılar ve yaşayan peygamberlerden rehberlik alıyoruz. Sahip olduklarımızın ötesinde bir açıklamaya ihtiyaç duyulursa, Tanrı bunu peygamberleri aracılığıyla sağlar. Ve biz henüz tam olarak kavrayamadığımız hakikatleri anlamaya çalışırken O, Kutsal Ruh aracılığıyla içten dualarımıza karşılık verecektir.

Elder Neil L. Andersen once taught that we should not be surprised “if at times [our] personal views are not initially in harmony with the teachings of the Lord’s prophet. These are moments of learning,” he said, “of humility, when we go to our knees in prayer. We walk forward in faith, trusting in God, knowing that with time we will receive more spiritual clarity from our Heavenly Father.”

At all times, it is helpful to remember Alma’s teaching that God gives His word according to the attention and effort we devote to it. If we heed God’s word, we will receive more; if we ignore His counsel, we will receive less and less until we have none. This loss of knowledge does not mean that the truth was wrong; rather, it shows that we have lost the capacity to understand it.

Look to the Savior

In Capernaum, the Savior taught about His identity and mission. Many found His words difficult to hear, leading them to turn their backs and “[walk] no more with him.”

Why did they walk away?

Because they did not like what He said. So, trusting their own judgment, they walked away, denying themselves blessings that would have come had they stayed.

It is easy for our pride to come between us and eternal truth. When we don’t understand, we can pause, let our feelings settle, and then choose how to respond. The Savior urged us to “look unto [Him] in every thought; doubt not, fear not.” When we focus on the Savior, our faith can start to overcome our concerns.

As President Dieter F. Uchtdorf encouraged us to do: “Please, first doubt your doubts before you doubt your faith. We must never allow doubt to hold us prisoner and keep us from the divine love, peace, and gifts that come through faith in the Lord Jesus Christ.”

Blessings Come to Those Who Stay

As the disciples walked away from the Savior that day, He then asked the Twelve, “Will ye also go away?”

Peter answered:

“Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

“And we believe and are sure that thou art

Yaşlı Neil L. Andersen bir defasında “kişisel [görüşlerimizin] başlangıçta Rab’bin peygamberinin öğretileriyle uyum içinde olmaması durumunda” şaşırmanın gerektiğini öğretmişti. “Bunlar, dua etmek için dizlerimizin üzerine çöktüğümüzde öğrendiğimiz, alçakgönüllü olduğumuz anlardır” dedi. Cennetteki Babamız’dan zamanla daha fazla ruhsal berraklık alacağımızı bilerek, Tanrı’ya güvenerek imanla ilerliyoruz.”

Tanrı’nın Kendi sözünü bizim ona gösterdiğimiz dikkat ve çabaya göre verdiğine dair Alma’nın öğretisini her zaman hatırlamakta yarar vardır. Tanrı’nın sözüne kulak verirsek, daha fazlasını alacağız; O’nun öğüdünü görmezden gelirse, hiçbir şeyimiz kalmayana kadar giderek daha da azını alacağız. Bu bilgi kaybı hakikatin yanlış olduğu anlamına gelmez; daha ziyade onu anlama kapasitemizi kaybettiğimizi gösterir.

Kurtarıcı’ya Bakın

Kurtarıcı Kefarnahum’da kimliği ve görevi hakkında öğretti. Birçok kişi O’nun sözlerini dinlemekte zorlanarak sırtlarını döndüler ve “artık O’nunla dolaşmaz oldular.”

Neden çekip gittiler?

Çünkü O’nun söylediklerinden hoşlanmadılar. Bu yüzden kendi muhakemelerine güvenerek, kaldıkları takdirde elde edecekleri kutsamalardan kendilerini mahrum bırakarak çekip gittiler.

Gururumuzun, sonsuz hakikatle aramıza girmesi kolaydır. Anlamadığımızda duraklayabilir, duygularımızın yatışmasına izin verebilir ve ardından nasıl tepki vereceğimizi seçebiliriz. Kurtarıcı bizi “her düşüncede [O’na] bakın; kuşkulamayın, korkmayın” diye teşvik etmiştir. Kurtarıcı’ya odaklandığımızda, imanımız endişelerimizin üstesinden gelmeye başlayabilir.

Başkan Dieter F. Uchtdorf’un bizi teşvik ettiği gibi, “Lütfen inancınızdan şüphe duymadan önce ilk önce şüphelerinizden şüphe duyun. Asla şüphenin bizi esir tutmasına ve Rab İsa Mesih’e iman sayesinde gelen ilahi sevgi, huzur ve armağanları engellemesine izin vermeyin.”

Kutsamalar Kalanlara Gelir

Öğrenciler o gün Kurtarıcı’nın yanından ayrılırken, O da Onikiler’e sordu, “Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?”

Petrus cevapladı:

“Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir.

“İman ediyor ve biliyoruz ki, sen diri Tan-

that Christ, the Son of the living God.”

Now, the Apostles lived in the same world, and they faced the same social pressures as the disciples who walked away. However, in this moment, they chose their faith and trusted God, thus preserving blessings God gives to those who stay.

Perhaps you, like me, sometimes find yourself on both sides of this decision. When we find it difficult to understand or embrace God’s will, it is comforting to remember that He loves us as we are, wherever we are. And He has something better for us. If we reach out to Him, He will assist us.

While reaching out to Him can be difficult, just as the father who sought healing for his son was told by the Savior, “All things are possible to him that believeth.” In our moments of struggle, we too can cry out, “Help thou [my] unbelief.”

Submitting Our Will to His

Elder Neal A. Maxwell once taught that “the submission of one’s will is really the only uniquely personal thing we have to place on God’s altar.” No wonder King Benjamin was so eager that his people become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.”

As always, the Savior set the perfect example for us. With a heavy heart, and knowing the painful work He had to do, He submitted to His Father’s will, fulfilling His messianic mission and opening the promise of eternity to you and me.

The choice to submit our will to God’s is an act of faith that lies at the heart of our discipleship. In making that choice, we discover that our agency is not diminished; rather, it is magnified and rewarded by the presence of the Holy Ghost, who brings purpose, joy, peace, and hope we can find nowhere else.

Several months ago, a stake president and I visited a sister in his stake and her young adult son. After years away from the Church, wandering difficult and unfriendly paths, she had returned. During our visit, we asked her why she had come back.

“I had made a mess of my life,” she said, “and

rı’nın Oğlu Mesih’sin.”

Şimdi, Havariler aynı dünyada yaşamış ve uzaklaşan öğrencilerle aynı sosyal baskılarla karşılaşmışlardı. Bununla birlikte, o anda iman etmeyi seçtiler ve Tanrı’ya güvendiler, böylece Tanrı’nın kalanlara verdiği kutsamaları korumuş oldular.

Belki siz de benim gibi bazen kendinizi bu kararın her iki tarafında buluyorsunuz. Tanrı’nın isteğini anlamakta ya da benimsemekte zorlandığımızda, O’nun bizi olduğumuz gibi ve bulunduğumuz her yerde sevdiğini hatırlamak rahatlatıcıdır. Ve O’nun bizim için daha iyi bir şeyi vardır. Eğer O’na elimizi uzatırsak, bize yardım edecektir.

O’na elimizi uzatmak zor olabilse de, tıpkı oğlu için şifa arayan babaya Kurtarıcı’nın dediği gibi, “İman eden biri için her şey mümkündür.” - Mücadele anlarımızda biz de “[İmansızlığımızı] [yenmemize] yardım et” diye haykırabiliriz.

İrademizi O’nun İradesine Teslim Etmek

Yaşlı Neal A. Maxwell bir defasında “bir kişinin iradesini teslim etmesi gerçekten de Tanrı’nın sunağına koymamız gereken tek eşsiz kişisel şeydir” diye öğretmişti. Kral Benyamin’in, halkının “bir çocuk gibi uysal, yumuşak huylu, alçak gönüllü, sabırlı, sevgi dolu, Rab’bin kendisine uygun gördüğü her şeye uymaya istekli, aynı babasına itaat eden bir çocuk gibi” olması için bu kadar istekli olmasına şaşmamak gerekir.

Her zaman olduğu gibi, Kurtarıcı bizim için mükemmel bir örnek oluşturmuştur. Ağır bir yürekle ve yapması gereken acı verici işi bilerek, Babasının iradesine teslim oldu, Mesihlik görevini yerine getirip sana ve bana sonsuzluk vaadini açtı.

İrademizi Tanrı’nın iradesine teslim etme seçimi, öğrenciliğimizin özünde yatan bir iman eylemidir. Bu seçimi yaparken, irademizin alçalmadığını; aksine, başka hiçbir yerde bulamayacağımız amaç, neşe, huzur ve umudu getiren Kutsal Ruh’un varlığıyla yüceltildiğini ve ödüllendirildiğini keşfederiz.

Birkaç ay önce, bir çadır kazığı başkanı ile birlikte onun çadır kazığındaki bir kız kardeşi ve onun genç yetişkin oğlunu ziyaret ettik. Yıllarca Kilise’den uzak kaldıktan, zor ve hoş olmayan yollarda dolaştıktan sonra geri dönmüştü. Ziyaretimiz sırasında ona neden geri döndüğünü sorduk.

“Hayatımı berbat etmiştim” dedi, “ve nerede

I knew where I needed to be.”

I then asked her what she had learned in her journey.

With some emotion, she shared that she had learned that she needed to attend church long enough to break the habit of not coming and that she needed to stay until it was where she wanted to be. Her return was not easy, but as she exercised faith in the Father’s plan, she felt the Spirit return.

And then she added, “I have learned for myself that God is good and that His ways are better than mine.”

I bear witness of God, our Eternal Father, who loves us; of His Son, Jesus Christ, who saved us. They know our hurts and challenges. They will never forsake us and know perfectly how to succor us. We can be of good cheer as we trust Them more than anyone or anything else. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

olmam gerektiğini biliyordum.”

Daha sonra ona bu yolculuğunda neler öğrendiğini sordum.

Biraz duygulanarak, kiliseye gelmeme alışkanlığını kırmak için yeterince uzun süre devam etmesi gerektiğini ve istediği yere ulaşana kadar orada kalması gerektiğini paylaştı. Dönüşü kolay olmamıştı ama Baba’nın planına iman ettikçe Ruh’un kendisine geri döndüğünü hissetmişti.

Ve ardından ekledi: “Kendi adıma Tanrı’nın iyi olduğunu ve O’nun yollarının benimkilerden daha iyi olduğunu öğrendim.”

Bizi seven Ebedi Babamız Tanrı’ya ve bizi kurtaran Oğlu İsa Mesih’e tanıklık ederim. Onlar bizim acılarımızı ve sıkıntılarımızı bilirler. Onlar bizi asla yüzüstü bırakmazlar ve bizim yardımımıza nasıl koşacaklarını çok iyi bilirler. Onlar’a herkesten ya da her şeyden daha çok güvendiğimiz için neşeli olabiliriz. İsa Mesih’in kutsal adıyla. Amin.